

קונטרס
ל"ג בעומר

למוד ותפלה נוראה נפלאה ויקרה עד
מאד, ללמוד ולהתפלל ביום הקדוש הזה.

אשר גלו ותקנו
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ותלמידו

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטרסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב
ליבערטי
Heichal Hakodesh Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41st Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:
www.BreslevCenter.com

צו הערן די העדליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי
צו באקומען די חיזוק יומי
טעלעפאון מעסידזשינג
347-630-2876
אימעיל
chizikyomi@gmail.com

קונטרס

ל"ג בעומר

התורה מלקוטי-מוהר"ן

"לכו חזו מפעלות ה'"

אשר גלה רבנו הקדוש, איש האלקים, אור העולם
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

"לכו חזו מפעלות ה'", התגלות נפלאה מסוד
גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, זכרוננו
לברכה:

רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתפח תורה
מישראל על ידו, פמוכא בדברי רבותינו,
זכרונם לברכה (שבת קלח:): כשנכנסו רבותינו לחרם
ביבנה, אמרו: עתידה תורה שתשתפח מישראל,
ואמר רבי שמעון בן יוחאי, שלא תשתפח,

שנאמר: "כי לא תשכח מפי זרעו", וכמאמר הזהר (נשא, דף קכד): בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא; ואתה בוא וראה ויהבן נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה, כי על-פן סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק: "כי לא תשכח מפי זרעו", כי באמת בזה הפסוק בעצמו מרמז ונסתר הסוד הזה, שעל-ידי זרעו של יוחאי, שהוא רבי שמעון בר יוחאי, על ידו לא תשתכח התורה מישראל, כי סופי תבות של זה הפסוק: **כ"י** לא' תשכח' מפי' זרעו', הם אותיות **"יוחאי"**, וזה שמרמז ומגלה הפסוק **"כי לא תשכח מפי זרעו"** — מפי זרעו דיקא, הינו מפי זרעו של זה בעצמו, שהוא מרמז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי, כי על-ידי זרעו של יוחאי שמרמז בזה הפסוק בסופי התבות כנ"ל, שהוא רבי שמעון בר יוחאי, על ידו לא תשכח התורה, כי בזהר דא יפקון מן גלותא כנ"ל:

ודע שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרמז בפסוק אחר, כי דע, כי התנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד'): **ע"יר ו'קדיש מן' ש'מא נ'חית** — ראשי תבות שמעון וכו':

פרוש נפלא מהספר הקדוש "שפת-הנחל"

"לכו חזו מפעלות ה'", התגלות נפלאה מסוד גדלת התנא אלקי רבי שמעון בן יוחאי ז"ל.

כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה, רש"י פרש כרם — על שם שהיו יושבין שורות ככרם.

אמרו: עתידה תורה שתשתפח מישראל, זהו סובב על ימי הגלות, שנאמר (צמוס ח): "הנה ימים באים נאם ה' אלקים, והשלכתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמע את דברי ה'" וגו'. כי תהיה הסתרה גדולה בעולם.

ואמר רבי שמעון בן יוחאי, שלא תשתפח, הינו רבי שמעון בן יוחאי הבטיח לרבותינו: לא כמו שאתם אומרים, שעל-ידי כבוד הגלות יהיה ההכרח לתורה להשתפח, כי אני אפתח את צנורי החכמה העליונה, ואגלה ואזהיר אורו ותברך בזהר המזהיר, אשר מי שיעסק בזה, יזכה להאיר נשמתו מאורו ותברך, ויצא מהגלות שהיא ההסתרה, כי

(זהר הקדוש נשא קכד): בְּהַאי חֲבוּרָא דְאִיהוּ סִפְרֵי
הַזֵּהר מִן זֹהֲרָא דְאִימָא עֲלָאָה וְכוּ', יִפְקֹון בֵּיה מִן
גְלוּתָא בְּרַחֲמֵי וְכוּ', כִּי שָׁם מִתְגַּלִּים אוֹרוֹת נְשָׁגְבִים
וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות ה"ן, סימן קח), שְׁלֵמוּד
הַזֵּהר מְסַבֵּל מְאֹד מְאֹד, וְעַל-יְדֵי לְמוּד הַזֵּהר נַעֲשֶׂה
חֲשֵׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וְהַלְשׁוֹן הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַזֵּהר מְעוֹרְרַת מְאֹד לְעִבּוּדַת
הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, דִּהְיֵנוּ הַשְּׁבַח שֶׁמְשַׁבַּח אֶת הַעוֹבֵד ה',
דִּהְיֵנוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִיל בַּזֵּהר לֹאמַר זְכָאָה וְכוּ' עַל כָּל
מִצְוָה וְעִבּוּדָה, וְלִהְיוֹת הַצְּעָקָה שְׂצוּעֵק וְי וְכוּ', וְי
לִיָּה, וְי לְנִשְׁמַתִּיהָ עַל הַסֵּר מֵעִבּוּדַת ה', אֱלוֹ
הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד אֶת הָאָדָם לְעִבּוּדַתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, עַיִן שָׁם.

שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים לא): "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ", פְּסוּק
זֶה נֹאמַר בְּנִבּוּאָת מֹשֶׁה, שְׁנִבְּא מַה שְׂיִהְיֶה
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: "וְהָיָה כִּי תִמְצָאן אֹתוֹ רְעוֹת רַבּוֹת
וְצָרוֹת, וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד, כִּי לֹא
תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, כִּי יִדְעַתִּי אֶת יְצִרְוֹ אֲשֶׁר הוּא
עוֹשֶׂה הַיּוֹם" וְגו', הֵינּוּ דִיקָא כְּשִׁינְגִיעוּ הַרְעוֹת רַבּוֹת
וְהַצָּרוֹת וְהַהִסְתָּרָה שְׁבַתוֹף הַסְתָּרָה, יִתְגַּלוּ גְלוּיִים
חֲדָשִׁים עַל-יְדֵי יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שְׂיִפְרְשׁוּ אֶת סִתְרֵי

התורה שנתגלו לזרעו של יוחאי, שהוא רבי שמעון, ויקרבו את זאת יותר אל הבנת והשגת המון העם, וכזה תלוייה כל הגאולה.

כי התנא הקדוש רבי שמעון, הוא בחינת עיר וקדיש מן שמאי נחית. והטעם שנקרא רבי שמעון בר יוחאי עיר, כי כל ענינו הוא התעוררות השנה שמעורר בני אדם מן השנה, בחינת עיר, שהוא הפך השנה, ועל-כן הוא גלה ביותר כל רזין דאורייתא וסתרי תורה, שהם התעוררות השנה, המשכת המחין, שזוכין דיקא בעת התעוררות מן השנה (לקוטי-הלכות, נזיקין, הלכה ד', אות ג'). [ואנשי שלומנו אמרו: עיר וקדיש הוא על דרך שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שנה, סימן א'): מי שהוא מקדש יותר, הוא רחוק מהשנה יותר].

שמעון וכו'. בכתב יד: ועכשו יש נחל נובע מקור חכמה, שאפלו העיר וקדיש מן שמאי, גם-כן צריך לקבל משם, עד כאן לשונו; כי לתפס היטב את דברי רבי שמעון בר יוחאי אי אפשר, כי אם על-ידי ההקדמות שגלה האריז"ל, ולתפס דברי האריז"ל, ולהשיג אלקותו יתברך גם בתוך העולם אי אפשר, כי אם על-ידי ההקדמות שגלה

הבעל-שם-טוב הקדוש, ולתפס דברי הבעל-שם-טוב הקדוש ולקרובם אל שכל אנושי, עד שאפלו הגרוע שבגרועים והפחות שבפחותים המנח בעמקי עמקים בשאול תחתית ומתחתיו, גם-כן ימשיך על עצמו כל אלו האורות, הגלויים וההשגות, ויזכה להתעלות בתכלית העליה, זהו אי אפשר, כי אם על-ידי ההקדמות שגלה רבנו מוהר"ן מברסלב, שזכה להפשיט את כל האורות הרוחניים מכל הלבושים, וטהר את השמים מהעבי"ם והגש"ם, עד שנעשו כל הנסתרות נגלות, עד שקטנים גם-כן ישיגו השגות, ויתגלה להם אורו יתברך ואמתת מציאותו יתברך בגלוי רב, והוא הכנה למשיח צדקנו, אשר יהיה מיוצאי חלציו ברוחניות ובגשמיות, ובדעתו יכבש משיח את כל העולם. ועל-כן אף שהגלוי הזה נאמר על רבי שמעון בר יוחאי בעצמו, שהוא התחלת התקון הנצחי שלאחר החרבן, אמרו העקר על עצמו, שהוא גמר כל התקונים, ואשר העיר וקדיש גם-כן צריך לקבל משם, כי הדור ירד כבר כל-כף ברעו"ת ובצרו"ת רבות, ונסתרת ההסתרה בעצמה, עד שאי אפשר להתקרב ולשוב אליו יתברך, כי אם על-ידי הדרך הקלה והנעימה שסלל וחקן

והדריף וגלה, ומוכאים בספר הקדוש והנורא הזה. ופעם אחת אמר לתלמידו: קדם שהיה נמצא הצדיק האמת בעולם, היו יכולים להתקרב להשם יתברך מעצמו, אבל אחר שנמצא הצדיק האמת בעולם, אי אפשר להתקרב להשם יתברך באמת בשום אופן, כי אם כשזוכין להתקרב אליו (עין חיי-מוהר"ן, גדלת השגתו, אות נ"ט); כי בדורות שלפנינו לא היתה כל-כך ההסתרה, והיה בנגל להתקרב להשם יתברך, אבל עכשו אשר נתפשט החשך כפול ומכפל, אי אפשר בשום אופן שבעולם לצאת כל אחד מגלותו וחשכותו, כי אם על-ידי העצות שלו המאירות את עיני ההוגים בהן, ומגלות את אמתת מציאותו יתברך, ונפתח הפה לדבר עמו יתברך, כאשר ידבר איש עם רעהו, מחמת רב אור האמת שמאיר במקרביו, ובשלמות יקנים דבר זה על-ידי משיח בעצמו, שיגלה למודיו, וכמו שנאמר (צפניה ג): "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד"; ופעם אחת אמר רבנו ז"ל (שם, אות לט): מן רבי שמעון בר יוחאי, שהיה חדוש כמפרסם, היה העולם שקט עד האריז"ל, הינו שמרבי שמעון בר יוחאי עד האריז"ל לא נתגלו חדשות כמו שנתגלו

על-ידי רבי שמעון בר יוחאי, עד שבא האריו"ל, שהיה חדוש כמפרסם, והוא גלה חדשות לגמרי שלא נמצא מי שיגלה חדשות כאלה עד רבי שמעון בר יוחאי, זכרוננו לברכה, ומן האריו"ל עד הבעל-שם-טוב, זכרוננו לברכה, היה גם-כן העולם שקט בלי חדוש, עד שבא הבעל-שם-טוב, זכרוננו לברכה, שהיה חדוש נפלא, וגלה חדשות, ומן הבעל-שם-טוב עד עתה היה גם-כן העולם שקט בלי חדוש כזה, והיה העולם מתנהג רק על-פי ההתגלות שגלה הבעל-שם-טוב, זכרוננו לברכה, עד הנה, עד שבאתי אנכי, ועתה אני מתחיל לגלות חדשות נפלאות לגמרי, שעדין לא נתגלו, ועתה מובן היטב למה נדפס גלוי זה כאן בתחלת הספר, אשר אמרו רבנו ז"ל בשעה שנסע לאומן להסתלק לעילא ולעילא וכו', כי הגלוי הנפלא הזה סובב העקר עליו בעצמו, שהוא תקנת כל הדורות ותקנת כל בית ישראל; אשרי המחפה וגייע, אמן כן יהי רצון!

תפלה נוראה ונפלאה עד מאד לאמרה בל"ג בעומר
 חברו ותקנו ויסדו
 הצדיק הקדוש אשר כל רז לא אגיס ליה
 מורנו רבי נתן מברסלב זכותו יגן עלינו

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן
 שמיא נחית, בוצינא קדישא,
 בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא
 יקירא, אתם הבטחתם לישראל שלא
 תשתכח התורה מישראל על ידכם,
 כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו
 בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה
 בעקבות משיחא באחרית הימים
 האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא
 תשכח התורה מפני זרענו, כמו
 שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני
 פיום ההוא על כל אשר עשה, וענתה
 השירה הזאת לפניו לעד כי לא
 תשכח מפני זרעו". והנה עתה הגיעו

הַיָּמִים אֲשֶׁר אֵין לָנוּ בָּהֶם חֶפֶץ, כִּי
 אַרְבֵּי עֲלִינוּ הַגָּלוּת וּמִשָּׁךְ עֲלִינוּ
 הַשְּׁעָפוֹד, וּבְכֹל יוֹם אָנוּ הוֹלְכִים
 וְדָלִים, וּמִטָּה יְדִינוּ מְאֹד. "כִּי אֶזְלַת יָד
 וְאִפֶּס עֲצוּר וְעִזּוֹב". כִּי נִשְׁאַרְנוּ
 בִּיתוּמִים וְאֵין אָב, וְאֵין מִי יַעֲמֹד
 בְּעַדְנוּ. וְהִנֵּה בְּתַקַּף סוּף הַגָּלוּת הַמֵּר
 הַזֶּה, וּכְבָר הַתְּחִיל לְהַתְּנוּצֵץ
 הַתְּנוּצָצוֹת מְשִׁיחַ מִיָּמֵי הָאֱלֹהִי
 הָאֲר"י זְכַר צְדִיק לְבָרְכָה, וְעַמֻּד בֵּית
 יִשְׂרָאֵל מִשְׁתוֹקְקִים וּמִתְנַעֲנְעִים מְאֹד
 לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל חֲפָצִים לִירְאָה
 אֶת שְׁמֵךְ בְּהַשְׁתוֹקְקוֹת נִמְרָץ וְנִפְלָא
 אֲשֶׁר לֹא הִיָּתָה בְּזֹאת מִיָּמֵי קֶדֶם.
 "הַקִּיצוֹתֵי וְעוֹדֵי עַמֻּד", בְּאֵתִי עַד קֵץ
 כָּל הַדּוֹרוֹת וְעוֹדֵי עַמֻּד. עֲדִין אָנוּ
 אֲחוּזִים בָּךְ, וּמִשְׁתוֹקְקִים לְעַבְדוּתְךָ
 בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ. אֲבָל אַף עַל פִּי כֵן, גַּם

גָדַל רְחוּקָנוּ מִמֶּנּוּ בְּעֵתִים הַלְלוּ הוּא
גַּם כֵּן בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי טָבַעְנוּ בִּיּוֹן
מִצוּלָה וְאִין מְעַמֵּד בָּאֲנוּ בְּמַעֲמָקֵי
מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנוּ. וְרָאָה אֶת עַמּוּךְ
יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר
לְבַאֵר וּלְסַפֵּר גְּדֹל הַתְּגָרוֹת הַבַּעַל דְּבַר
אֲשֶׁר הַתְּגָרָה בָּנוּ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר הִפִּיל
אֹתָנוּ מְאֹד. וְהִנֵּה אֲנֹכִי בְּעֵינַי מִי
אֲנֹכִי לְסַפֵּר צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, רַק אַתֶּם
לְבַד יֹדְעֵתֶם אֶת כָּל הַמְּעַמֵּד וּמַצֵּב שֶׁל
יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה. אֲךָ
בְּאֵתִי לְסַפֵּר וּלְצַעֵק עָלַי וְעַל נַפְשִׁי, עַל
עַצֶּם רְחוּקֵי מֵהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַצֶּם
פְּנָמִי וְעוֹנֹתַי הַרְבִּים וּפְשָׁעֵי
הָעַצוּמִים, וְ"עַל אֱלֹה אֲנִי בּוֹכִיָּה עֵינַי
עֵינַי יוֹרְדָה מַיִם", כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם
דֶּרֶךְ אֵיךְ לְהַחְזִיר לִי הַפֶּחַ דְּקַדְשָׁה,
וְאֵיךְ לְזַכּוֹת לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבְאִיזָה

דָּרַךְ אֶתְחִיל לְעֹזֹב דְּרָפִי חָרַע
 וּמַחֲשׁוֹתַי הַמְּגֹנֹת, וְאֵיךְ זָבַח
 אֲזָכָר לְתַקֵּן קַלְקוּלִים וּפְגָמִים פְּאֵלָה.
 "לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי, אָנָּה אֲנִי בָּא", אָנָּה
 אֹלֵיךְ אֶת חֲרַפְתִּי הֶעֱצוּמָה, אָנָּה
 אֲבָרַח, אָנָּה אֶשְׁמֹן מִפְּנֵי בָשָׂתִי
 וּכְלָמָתִי, וְאָמַר לְחָרִים פְּסוּנֵי
 וּלְנִבְעוֹת נִפְלוּ עָלַי, אֹי מַה הָיָה לִי,
 אֹי מַה הָיָה לִי, "עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ
 מִנִּי אֲמַרְר בְּבִכִּי", אֹלֵי יְחוּס אֹלֵי
 יְרַחֵם, כִּי אֵין מַעֲצוֹר לִיהוָה לְהוֹשִׁיעַ
 גַּם אוֹתִי בְּעַת הַזֹּאת, כִּי חֲרַפָּה רוּחַ
 וְהִצְלָה לְפָנָיו, כִּמּוֹ שִׁפְתוֹב: "הֵן כֹּל
 תוֹכַל וְלֹא יִבָּצֵר מִמּוֹד מִזְמָה, וּמִי
 יֹאמַר לָךְ מַה תַּעֲשֶׂה". עַל כֵּן בָּאתִי
 כְּעֵנִי בַּפֶּתַח, רֵשׁ הַל וְאֲבִיוֹן, נִגְוַע
 וּמַעֲנָה, מִבְּלָבָל וּמִטָּרֵף עֵנִי וְכוּ' אֲב,
 לְצַעֵק וּלְזַעֵק לְפָנֵי הַדָּרַת קִדְשְׁתְּכֶם:

רַבִּי רַבִּי רַבִּי "אָבִי אָבִי רַכְבּ יִשְׂרָאֵל
 וּפְרָשִׁיו", נְהִירוּ נְהִירוּ דְבוּצִינָא
 דְּאֹרֵייתָא, "עוֹרָה לְמָה תִּישָׁן", אִיךְ
 תּוּכְלוּ לְסַבּוֹל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, קוּמוּ
 וְהַתְּעוֹרְרוּ עִם כָּל הַצְּדִיקֵי אֱמֶת
 לְהַסְתַּכֵּל וּלְרַאֲוֹת בְּמַרְיָרוֹת צָרוֹת
 נַפְשָׁנוּ, "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עַפְרָה",
 קוּמוּ יְשִׁינֵי מִכְּפַל לְסַעְדֵינּוּ. צְדִיקֵי
 יְסוּדֵי עוֹלָם, קוּמוּ בְּעִזְרַתְנוּ בְּעֵת צָרָה
 הַזֹּאת, הוֹסֵפוּ וְהַמְלִיכוּ עַל כָּל עַדְת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכֵם עָלֵי הַחוּטָא וְהַפְּגוּם
 הַמְּלֵא חַטָּאִים מִכַּף רַגְל וְעַד רֹאשׁ.
 אַתֶּם יַדְעֶתֶם "אַת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
 מַצְאֵתֶנּוּ" מִיּוֹם גְּלוּת הָאָרֶץ עַד הַנֶּה,
 כָּל מָה שֶׁעָבַר עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־לֵינֹת, וּבְפְרָשִׁיּוֹת מַה שֶׁעָבַר עַל
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וּבְפֶרֶט מַה שֶׁעָבַר עָלַי
 מִיּוֹם שֶׁנֶּאֱצַלְנוּ וְנִבְרָאוּ וְנִזְצַרוּ וְנַעֲשׂוּ

נִשְׁמָתִי וְרוּחִי וְנַפְשִׁי וְגוֹפִי, כָּל מָה
 שֶׁעָבַר עָלַי בְּכָל גְּלוּלוֹת וְגְלוּלוֹת, וּבִפְרָט
 מָה שֶׁעָבַר עָלַי בַּגּוֹף הַזֶּה, כָּל מָה
 שֶׁעָבַרְתִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מָה
 שֶׁאֲנִי זוֹכֵר עֲדִין וּמָה שֶׁנִּשְׁכַּח מִמֶּנִּי,
 הַיִּסְפִּיקוּ כָּל אֵילֵי נְבוֹת לְבָאֵר וְלִסְפָּר
 אִפֶּס קָצֵה מִהַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בַיּוֹם
 אֶחָד כִּפִּי מָה שֶׁנִּזְגָּעִים הַפְּגָמִים בְּמָקוֹם
 שֶׁנִּזְגָּעִים כִּפִּי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וּמִכָּל
 שֵׁנָן וְכָל שֵׁנָן מָה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל
 הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ עָלַי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה, (וּבִפְרָט וְכוּ') מִי יוֹכֵל לְסַפֵּר, מִי
 יוֹכֵל לְשַׁעַר, מָה אֲדַבֵּר מָה אֶתְאוּנֶנּוּ,
 מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן בְּלֵב הַצַּדִּיק
 הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה (אם יזכה
 להיות בא"י על קבר רשב"י יאמר: הַשּׁוֹכֵן פֶּה).

וּבְלֵב כָּל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים לְבַל
 יִסְתִּירוּ פְּנֵיהֶם מִמֶּנִּי, וַיַּעֲמֵדוּ בְּעַדִּי
 לְמַלְיָצֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַפֹּךְ בְּזִכּוֹתַי וּלְבַקֵּשׁ
 וּלְמַצֵּא בִּי נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וַיִּמְלִיצוּ
 טוֹב בְּעַדִּי שֶׁתִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמִים,
 וְתִתֵּן בִּי לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה תִתֵּן
 בְּקִרְבִּי, שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְעוֹרֵר מֵעֵתָה
 בְּאֵמֶת לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב
 שָׁלֵם. אֵי שָׁמַיִם הַפְּגִינוּ בְּעַדִּי, כָּל
 בְּעַלֵּי רַחֲמִים וְחֶמְלָה חִמְלוּ עָלַי. כָּל
 שׂוֹכְנֵי עֵפֶר הֶעֱתִירוּ בְּעַד מִטְּבַע
 "בִּיּוֹן מִצוּלָה וְאִין מַעֲמָד" כְּמוֹנֵי:

רַבֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זָכְרוּ זֹאת
 וְתִשְׁיִמוּ עַל לֵב, שֶׁזָּכִינוּ בְּדוֹרוֹת
 הַלְלוּ לְשִׁמְעַ נִפְלְאוֹת נוֹרָאוֹת
 גְּדֹלְתָכֶם. אֵיךְ מִרְמֵז בְּתוֹרָה שְׁעַל
 יְדְכֶם לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה, כִּי הַפְּסוּק

שֶׁהִבֵּאתֶם רֵאִיָּה מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא כִּי לֹא
 תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ הוּא סוֹפֵי תְבוֹת
 יוֹחֵא"י, וְשִׁמְכֶם הִקְדוּשׁ בְּעֲצֻמוֹ מִרְמֹז
 בְּפֶסוּק "עִיר וְקִדִישׁ מִן שָׁמַיָּא
 נִחִית". אֲשֶׁר אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים סוּד
 דְּבָרִים הָאֵלֶּה, אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים גְּדֻלַּת
 הַהִבְטָחָה שֶׁהִבְטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל
 שֶׁתְּתוֹרָה לֹא תִשְׁכַּח מִיִּשְׂרָאֵל עַל
 יְדֵכֶם, וְאִיךְ מֹשֶׁה רִבְּנוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם
 נִבְּא עַל זֶה בְּתוֹרָתוֹ הִקְדוּשָׁה מִקֶּדֶם.
 עַל כֵּן בָּאתִי לְהִזְכִּיר, נָא רַבּוֹתַי
 הַקְּדוּשִׁים, חֲמְלוּ עָלַי וְאַל תִּסְתַּכְּלוּ עַל
 כָּל הָרַע שֶׁעָשִׂיתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה, בְּמַחֲשַׁבָּה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, אֲשֶׁר
 הִמְרִיתִי אִמְרֵי אֵל וְעֵצַת עֲלִיּוֹן
 נֶאֱצַתִּי. אֵל תִּפְיֹטוּ בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים,
 וְאַל תַּעֲשׂוּ עִמִּי כַחֲטָאֵי, וְאַל אִקְוֶן
 בְּעֵינֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר זֶה כַּמָּה אֲשֶׁר

מְעוֹרְרִים אוֹתִי בְּאֵלִפִּים וּרְכָבוֹת
 רְמִזִּים וְהַתְּעוֹרְרוֹת, וּבְכַמֵּה מִיָּנִי
 עֲצוֹת נְכוֹנֹת בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת,
 לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם יִתְפָּרֵד, וְאֲנִי בְּעֵצָם
 קְשִׁיּוֹת עָרְפִי קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי בְּכֹל
 זֶה, וְלֹא הִטִּיתִי אָזְנִי וְלִבִּי לְכֹל זֶה.
 חוֹסֵף עָלַי וְאֵל תְּשִׁיתֵנִי לֵב לְכֹל זֶה, וְאֵל
 יַחַר אַפְכֶם בִּי חֲלִילָה, רַק תַּחֲשׁבוּ
 מִחֲשָׁבוֹת עוֹד מֵעַתָּה לְכֹל אֲהִיָּה נְדַחָה
 מִהֵשֶׁם יִתְפָּרֵד וּמִכֶּם חֲלִילָה. כִּי עֲדִין
 "אֵין מְעַצֹּר לַיהוָה לְהוֹשִׁיעַ" גַּם בְּעַת
 הַזֹּאת. כִּי אֵין לִי שׁוּם כַּח עַתָּה אֲלֹא
 בְּפִי לְבַד, וְגַם זֶה מֵאֵתוֹ יִתְפָּרֵד אֲשֶׁר
 לֹא עֲזַב חֲסִדוֹ וְאֲמוֹתָו מֵעַמִּי, וְנָתַן כַּח
 לְיַעֲקֹב כְּמוֹנִי, לְדַבֵּר עִתָּה מְעַט דְּבָרִים
 הָאֵלֶּה. וְעַל זֶה תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתַי,
 שֶׁתִּרְחַמוּ עָלַי וְתַעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר אֲזַכֵּה
 לְשׁוּב בְּאֲמַת לַהֵשֶׁם יִתְפָּרֵד. (וְלֹא לְאַרְזִי

ישראל מִהֲרָה בְּשָׁלוֹם, וְלִדְבַר כָּל זֶה וְיוֹתֵר מִזֶּה שָׁם
 עַל צִיּוֹן שְׁלֹכֶם הַקְּדוֹשׁ), וַיְהִי הַטּוֹב
 בְּרַחֲמָיו יִשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם וַיַּעֲזֹר וַיִּגַּן
 וַיִּוְשִׁיעַ אֹתִי וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל
 לְמַעַנְכֶם, וַיַּחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנָיו מִהֲרָה, וַיֵּאחֲזַנֵּי וְלֹא יִרְפְּנִי, וְאֵל
 יַעֲזֹבֵנִי וְאֵל יִטְשֵׁנִי בְּשׁוֹם אַפִּי, עַד
 שְׁאֻזָּכָה לָשׁוּב אֵלָיו בְּאַמֶּת, וְלַהֲיוֹת
 בְּרַצוֹנוֹ הַטּוֹב מִנְעִתָה וְעַד עוֹלָם,
 וְלִתְקַן בְּחַיֵּי אֵת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי,
 בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיּוֹם, אֲשֶׁר
 עָלִיהֶם לְבַד אֲנִי נֹשֵׁעַן לְסֹדֵר הַבְּרִי
 אֱלֹהֵי לְפָנֵיהֶם וְלְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּעַל
 הַרְחָמִים יוֹדֵעַ תְּעֻלּוֹמוֹת. "יְהוָה יִגְמַר
 בְּעַדִּי, יְהוָה חֲסֵדֵךְ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִיד
 אֵל תִּרְפֵּה, הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגָּר נַפְשִׁי
 לְהוֹדוֹת אֶת שִׁמְךָ, בִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים
 בִּי תִגְמַל עָלַי":